

OBSAH

Světlo do temnosti světa	1
Bůh tě miluje	4
Nejdůležitější v životě je znát Boha	4
O vědě a společnosti	5
Mýty vědy	10
Svobodní zednáři	12
Kdo je tvůj soused?	23
Přečetli jsme za vás	23

SVĚTLO DO TEMNOSTI SVĚTA

Jedno arabské přísloví říká: "Neproklínej tmu, rozsviť svíčku."

Ale kde najdeme v těchto dnech světlo svíčky? Čteme-li o vzrůstající zločinnosti, anarchii, převratech, nemožnosti a jiných podobných zlech, ptáme se: "Kde je to světlo, které by za-

hnalo tuto hrozbu naší civilizace někam do úkrytu?"

Před mnoha léty muž, který měl více duchovního světla než druzí, s výjimkou Ježíše Krista, psal o "světle evangelia", dobré zvěsti Kristově. Několik let před tím Syn člověka, kterého apoštol Pavel ctil a kterému sloužil, řekl:

"Já jsem světlo světa; ten, kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života." (J 8,12)

Také řekl svým následovníkům:

"Vy jste světlo světa." (Mt 5,14)

Křesťané nejenže mají světlo, ale také jsou světlo. Proto je jim přikázáno, aby jejich světlo zářilo do všech temných koutů lidské existence. Jak dobře víte, svět je plný temných koutů. Jedním z nich je NEJISTOTA. Slovo nejistota má v těchto dnech zvláštní význam. Věříme-li psychologům a psychiatrům, většina lidí trpí pocitem nejistoty. Je to záhadou, protože mnozí žijí v sociálních poměrech, kde je více finanční jistoty než kdykoliv v lidské historii.

Proč tedy tato daleko sahající nejistota? Mám na to odpověď, avšak pochybuji, že bude přijata s otevřenou náručí. Věřím, že jsme nejistí, protože jsme zapomněli na ten jediný pevný opěrný bod. Archimedes, řecký matematik, kterž žil 200 let před Kristem, řekl, že by mohl zdvihnout zeměkouli, jen kdyby měl dost dlouhou páku a pevný podpěrný bod. Kdo nebo kde je tento pevný podpěrný bod? Odpověď

2 ZÁPAS O DUŠI

na tuto otázku známe. Evangelium je tím pevným bodem světa. Bylo to ověřeno Ježíšem Kristem i všemi opravdovými učenci od Jeho doby. A navzdory všem útokům proti němu evangelium zůstává jedinou pevnou základnou, na které lze stavět život a civilizaci. Ono jediné má klíč odemykající původ člověka, jeho dnešní poslání a jeho životní smysl.

Uvědomuji si, že tato analýza bude těžko populární v době, kdy je člověk zabředlý do machinací materialistického věku filosofii nepočítajících s Bohem. Přesto si každý musí NĚJAK vysvětlit existenci člověka, protože člověk zde je. To nejlepší vysvětlení, s kterým mnozí intelektuálové přijdou, je označení člověka za náhodný přístroj nebo počítač. Takové myšlení snižuje lidskou důstojnost a znehodnotí jeho důležitost.

Charles Darwin připravil v minulém století pro lidi výmluvu, kterou hledali po staletí. Výmluvu, která by jim dovolila odpoutat se od konceptu nadpřirozeného začátku nebo duchovního určení člověka. On teoretizoval, že člověk je zvíře, zvíře vyššího řádu, to je jisté - ale přece jen zvíře. Jeho domněnka je teď v podstatě přijata většinou vědeckých, výchovných a náboženských kruhů. Gilbert a Sullivan ve své opeře říkájí: *"Darwinův člověk, třeba se slušně chová, je v nejlepším případě jen oholená opice."* Připouštíme, že lidé se někdy chovají jako zvířata. To však není proto, že jsou zvířecího původu, nýbrž proto, že dávají přednost mravně zkaženým volbám. Raději hřeší a odmítají zbožnost. Vědomé a ze zvyku se oddávají své hříšné přirozenosti.

Jak jsem vděčný, že darwinismus není evangelium! Evangelium říká, že člověk není zvíře, ale jedinečný výtvar Boží

ruky, stvořený k Boží podobě. Není ani zvíře, ani červ, ale duše a duch, schopný splnit to, co pro něj Bůh určil. Člověk je "NĚKDO" - není pouhá náhoda, číslo, stroj nebo tulák. Evangelium nám říká, že Bůh zná každého člověka, miluje každého člověka a každému nabízí spasení a odpuštění hříchů a jeho důsledků. Apoštol Pavel nám to říká:

"Bůh dokazuje svou lásku k nám v tom, že když jsme ještě byli hříšníci, Kristus za nás zemřel." (Ř 5,8)

Bůh chce, aby si člověk uvědomil a vyznal, že je hříšník. Bůh také chce, aby člověk věděl, že může být svatým. Svatý je ten, kdo věří evangeliu, ten, kdo se znovu narodil.

Můžete třeba věřit tomu, čemu věří Dr. Bruce Morgan z univerzity Armhurst. Moderní člověk se nezajímá o hřích, smrt, nebe ani peklo. Přesto je plný úzkosti, nepokoje a je často zoufalý. Jeho úzkost nepramení z vědomí duchovních potřeb, ale pouze z jeho zaměstnání a společenského postavení, z jeho sexuálních tužeb a vztahů a dislokace v revolučním světě. Ovšem, nemůže to dokázat, stejně jako já nemohu dokázat, že se mylí. Jsem ale přesvědčen, na základě bohatých zkušeností, že hlavní důvod nynějšího nepokoje a podnětu k násilným činům jsou nesplněné duchovní potřeby lidí. Věřím, že průměrná osoba nese tíži viny, kterou žádná psychoterapie nemůže vymazat. Nemíním tím pocity, které nezbytně vedou ke křesťanskému pokání, ale pocity, které vedou k různým nepřirozeným akcím, které jsou náhražkou křesťanské cesty pokání a odpuštění. Chtějí být obojí, bezbožní a přitom bez viny. Dokazují, že jsou si vědomi Boha tím, že ustavičně mluví o NĚm nebo proti NĚmu. Dokazují svoji vinu tím, že se ustavičně snaží ospravedlnit

svůj odboj proti konformitě. Jsem přesvědčen, přes všechny námitky, že tato temná oblast viny podtrhuje duchovní podstatu člověka. Zvířata ani opice, první to bratranec evolucionisty, nemají vědomí viny. To jasně svědčí o tom, že člověk není ve své podstatě zvíře vyššího řádu, ale kvalitativně docela jiné stvoření.

Kdyby člověk mohl setřást vědomí viny a strach ze smrti, značně by to snížilo jeho pohnutí mysli a velmi rozšířenou závislost na drogách, alkoholu a podobných "zábavách". Ale skutečnost, že věčně hledá narkotika nebo jiná dráždidla, dokazuje, že je do určité míry duševně chorý. Člověk nemůže odpustit sám sobě. Odpuštění může dát jenom Bůh. Odmítaná úleva skrze Jeho odpuštění působí vyšinutí z duševní rovnováhy. Nic, co člověk udělal nebo může udělat, nezmění fakt, že evangelium je ještě pořád Boží moc. Je to větší moc, než všechny atomové bomby a ostatní mezikontinentální a vesmírné zbraně dohromady. Kdyby bylo evangelium Ježíše Krista přijato s vírou na celé této hříchem poznamenané zeměkouli, kdyby bylo přijato a prakticky užíváno ve všech národech, mezi zákonodárci a ve všech vírách, jistě by přišel den míru a spravedlnosti! Nové síly vědy by přinesly lidstvu požehnání a prospěch. Ale víme, že to tak není a Spojené národy ani nepřipouštějí existenci Boha s ohledem na členy ateistických vlád. Svět jde materialistickou, bezbožnou cestou, neustále se vzdaluje jedinému zdroji spasení.

Proto jsme si my křesťané zvykli být v menšině, vždy na okraji společnosti. Prorocké Slovo prohlašuje, že zlo zesílí s přiblížením se konce doby milosti, že víra těsně před návratem Krista bude vzácná. Ta vzácnost je už teď patrná.

Statistiky nám ukazují, že svět je méně křesťanský než byl před deseti lety. Třetina světa hynula pod železnou botou ateistického komunismu. Takovou cenu jsme zaplatili jen proto, že jsme věrně nesvědčili o Kristu, zatím co bezbožné síly vedly houževnatou bitvu. Tato skutečnost nijak nezmenšuje zodpovědnost těch, kteří slyšeli, ale víru v Pána nepřijali. Soudím, že v západních státech každý muž, žena i mladí měli příležitost slyšet a přijmout evangelium. Někteří měli na sta příležitostí, a přesto naše národy stékají do stoky duchovní lhostejnosti, mravní degenerace a přímého protivení se evangeliem! Troufneme si uplatnit nárok na osvobození od Božího soudu, když proti nám stojí takové silné svědectví?

Ptáte se, proč považuji křesťanské poselství za jedinečné, proč je považuji za naději světa, když je tolik různých náboženství ve světě, všechny se svými dobrými body, které, kdyby se jich svět držel, by nám přinesly lepší svět? Odpověď je, že křesťanství je jediné, které má živého zakladatele!

Nejvíc vzrušující je pro křesťana skutečnost, že nenásleduje ideály mrtvého mučedníka, jehož popel se rozpadává někde ve staré Palestině, ale živého vůdce - toho, který projevuje tutéž moc v našich životech jako v životech věřících v prvním století, kteří změnili svět, protože věděli, že jejich Pán vstal z mrtvých! My nejsme, jak mnohé hlasy tvrdí, odděleni od Ježíše Krista 2000 let. Ve skutečnosti nejsme od něho odděleni ani vteřinu a ani centimetr. On žije ve všech, kteří mu důvěřují! Ježíš Kristus je náš současník! Proto stojí výše o hlavu a ramena nad všechny ostatní náboženské vůdce, kteří kdy kráčeli stránkami historie!

Ano, živý a milující Boží Syn krácel na

4 ZÁPAS O DUŠI

cestě k Damašku a konfrontoval Šavla - pronásledovatele. Kráčí po africké cestě, po americké cestě, po evropské cestě, i po té vaší cestě. Potkal jsem Je. Ví, že žije. Bible říká, že Kristus žije, ale to nestačí. Víra prohlašuje, že žije. Ani to nedostačuje. Moje matka a otec mi řekli, že žije, ale já jsem potřeboval víc než to. Já vím, že žije, protože žije v mém srdci!

On chce žít také ve vašem srdci, a bude tam žít, když se obrátíte od své hříšné minulosti, uvěříte tomu, co On slibuje, a upřímně Je požádáte, aby vás spasil.

Proč ne teď?

- John D. Jess, přeložil F. Hůlka -

BŮH TĚ MILUJE

Hospodin mi ukázal zdaleka: "Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství. (Jr 31,3)

Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. (Jr 29,11)

Zamiloval jsem si vás, praví Hospodin. (Mal 1,2a)

Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí. (Ž 103,13)

Hle, ta hořkost přehořká mi byla ku pokoji. Ty sám vytrhl jsi z jámy zániku mou duši, za sebe jsi odhodil všechny mé hříchy. (Iz 38,17)

Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás. (1J 4,16a.19)

Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se

z tebe a veselí, láskou umlká, a opět nad tebou jásá a plesá. (Sf 3,17)

Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi, tvoje věrnost se dotýká mraků. Tvoje spravedlnost je jak mocné horstvo. (Ž 36,6-7a)

NEJDULEŽITĚJŠÍ V ŽIVOTĚ JE ZNÁT BOHA

Avšak lid, ti, kteří se znají ke svému Bohu, zůstanou pevní a budou podle toho jednat. (Da 11,32b)

Chce-li se něčím chlubit, ať se chlubí, že je prozíravý a zná mne; neboť já Hospodin prokazuji milosrdenství a vykonávám na zemi soud a spravedlnost; to jsem si oblíbil, je výrok Hospodinův. (Jr 9,24)

Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem. (Ž 119,2)

Předložil jsem ti život i smrt, pozeňání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo a miloval Hospodina, svého Boha, poslouchal ho a přimkl se k němu. Na něm závisí tvůj život a délka tvých dnů. (Dt 30,19b-20a)

Chci milosrdenství, ne obět, poznání Boha je nad zápaly. (Oz 6,6)

Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! (Ž 42,2)

Odvětil: "Já sám půjdu s vámi a dám vám odpočinutí. (Ex 33,14)

A život věčný je v tom, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. (J 17,3)

Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal; a tvoje slovo zachovali. (J 17,6)

Vědě a vůbec všemu vědeckému, akademickému, je vzdáván většinou veřejnosti velký hold. Bílý plášť vzbuzuje úctu a vědec se často těší uznání ze strany lidu, ba je dokonce často považován za měřítko pravdy a poznání. Navíc, v naší zemi obzvláště, člověk přímo modloslužebně uctívá hierarchii akademických titulů. Vlezlé titulování je zřejmě součástí neblahého dědictví všech totalit od Říma až po komunismus. Skutečnou příčinou společenské kastrace však není komunismus, římský duch ani hinduismus, ale zcela jednoznačně - humanismus. Všechny "ismy" pocházejí právě od této svévolné snahy člověka stavět se do středu vesmíru a považovat se za míru všeho - mravnosti, hodnot, zákona, atd. Kam to s touto snahou člověk dopracoval, není ani třeba rozvádět. Jak je

to tedy se současnou vědou dvacátého století? Kde má vůbec moderní věda své kořeny? Je dnešní sekulární věda opravdu vědou?

V dnešním humanistickém školství je jako počátek a zdroj moderní vědy uváděno aristotelské myšlení renesance či některá z jeho následných modifikací nebo snad humanismus neoplatonistů. Tato domněnka je však zcela mylná a nesprávná. Moderní věda, moderní vědecké metody nevznikly ani v Řecku ani v Číně, v Egyptě ani v Arabii a samozřejmě ani za renesance. Stupeň znalostí, vyspělosti poznání a rozvoje kultury a společnosti byl v těchto zemích, u těchto starověkých národů jistě pozoruhodný. Pro moderní vědecké teorie zde však nikdy nebyla úrodná půda. Z čínského či hinduistického panteismu (neosobního pan-všechnismu), z řeckého polyteismu

(zvětšeného lidství), ba ani z muslimského monoteismu (zvrácené formy judaismu) se moderní věda nemohla nikdy zrodit. Jejich základna poznávání byla k modernímu vědeckému bádání naprosto nedostatečná. Jejich vztažný bod - univerzálie byl tak chabý, že nakonec všichni skončili u agnosticizmu - vědomí o nemožnosti opravdového poznání, mysticismu či relativismu. Jejich myšlenkový systém, světový názor jim neposkytoval jistotu pravdivého poznání, a tudíž pro ně věda, jako taková, pozbyla smyslu.

Moderní věda se mohla zrodit pouze na základě Bible, pouze na základě shody vědeckého bádání s biblickým

O VĚDĚ A SPOLEČNOSTI

poznáním. Jenom proto a jenom na tomto základě také věda skutečně vznikla. První moderní vědci věděli, že svět a veškerá existence byly

stvořeny všemocným, nekonečným, osobním a rozumově uvažujícím Bohem. Jenom toto chápání a pojetí odpovídalo a odpovídá skutečnosti uspořádání vesmíru a podstatě člověka. Rozumovost Boha byla jejich základem. Vesmír a člověk jsou stvořeni Bohem, a tudíž člověk může vesmír a svět kolem sebe rozumem poznávat. Právě toto pojetí bylo hybnou silou jejich bádání. A jelikož pojetí rozumného Boha jako jediné odpovídalo a odpovídá skutečnosti, tak si byli jisti pravdou poznání. Proto věda a vědecké bádání pro ně měly obrovský význam a smysl. Proto nebyli první moderní vědci překvapeni, že mezi sebou, tedy pozorovateli a pozorovaným jevem či věcí, tedy mezi subjektem a objektem, nacházejí vzájemný vztah. Tito průkopníci totiž znali pravdivou prvotní nezapříčiněnou příčinu existence všeho - osobního, neko-

6 ZÁPAS O DUŠI

nečného Boha, a to z Jeho slovního zjevení - Bible.

Bez této základny poznání moderní věda není možná. Pouze na základě Bible má věda, ale i umění, skutečnou hodnotu, jak pro člověka tak pro Boha. První moderní vědci sedmnáctého století znali odpověď na otázku PROČ, a tudíž se mohli zabývat otázkou JAK. Právě proto, že průkopníci moderní vědy měli otázku PROČ logicky a rozumově vyřešenu, tak se mohli věnovat otázce JAK. Kdyby tomu tak nebylo, moderní věda by nikdy nevznikla!

Současná světská věda se nachází v jakémsi podivném stavu. Zabývá se otázkou JAK, aniž by znala odpověď na otázku PROČ! Lépe řečeno, na otázku PROČ nabízí odpověď, která neodpovídá skutečnosti o uspořádání vesmíru a podstatě člověka. Takový způsob myšlení by první moderní vědci nikdy nepřipustili. Kdyby takovým způsobem přemýšleli, jejich vědecké úsilí by okamžitě ztroskotalo a moderní věda by se nikdy nezrodila. Dnešní vědec-humanista se usilovně zabývá podrobným studiem druhotného problému, a přitom není schopen zodpovědět prvotní otázku. Problém počátku existence pak řeší pomocí vlastní fantazie a světového názoru. Naturalistické vysvětlení existence a její příčiny se však ve srovnání s objektivní skutečností hroutlí jako domek z karet. Naturalistická věda není schopna vysvětlit, jak mohl z úplně neosobní hmoty či energie, času a náhody vzniknout tak dokonale uspořádaný vesmír, a především člověk úplně osobní, abstraktně myslící, tvořivý, rozumově uvažující, atd.. Proč toho není světská věda schopna? Odpověď na tuto otázku leží teprve před námi? Její problém jednoduše zní: Chybný, nepravdivý světový názor -

materialismus. A jelikož se tohoto názoru, byť naprosto rozumově nelogického, není ochotna vzdát, což by se od skutečné vědy dalo očekávat, bude se se svými problémy potýkat až do soudného dne.

Biblické křesťanství nemá se středověkým aristotelismem římské církve, s křížáckými válkami, s inkvizicí, s pálením knih, s liberální protestantskou teologií, ale ani s otrokářstvím a necitlivým využíváním nahromaděného bohatství zemí reformace, nic společného. Tyto dva systémy - humanismus, ať ve světské či náboženské formě, a křesťanství Bible - stojí v přímém protikladu. Člověk je však schopen rozlišit, který z nich je pravdivý. Postačí mu jedině - rozhlednout se kolem sebe a přemýšlet.

Moderní mladý člověk je indoktrinován humanistickými domněnkami v podání otitulovaných "autorit", které, byť vysoce demokratické, nesnášejí odpor. Je mu zabraňováno vznášet otázku PROČ a tím zpochybňovat světový názor většiny. Zvolí-li si národ demokraticky tyranii "vědy", pak musí uznávat lež. Jak zoufalé! Demokracie bez absolutních hodnot Bible a s relativismem vládnoucího humanismu je tragedií národa. Demokraticky zvolená všemocná elita si je velmi dobře vědoma toho, že s přijetím absolutních hodnot Bible - mravnosti, zákona, by těmto hodnotám a měřítku, jelikož je absolutní (ne však absolutistická), musela podléhat i ona. Pak by již nemohla jednat svévolně. Proto nad naším státem visí transparent humanismu. Skutečné biblické křesťanství bylo v každé humanistické a náboženské společnosti zákonitě nežadoucí. Ježíšova slova však platí i dnes. Jdou-li křesťané a křesťanské církve ruku v ruce s humanismem, pak

ani jejich "křesťanství" není biblickým křesťanstvím!

Ale vraťme se ještě k vědě a vědcům. Dnešní učebnice popisují vědce jako objektivní, nezájmové a neutrální osobnosti. Tato představa neodpovídá skutečnosti. Žádný člověk není schopen zaujmout stav úplné nestrannosti. Jeho objektivita názorů závisí na daném světovém názoru. Totéž platí i o vědcích. Nedejme se tedy mýlit akademickou hodností a prověřujme si pravdivost světového názoru. Uveďme si tedy ty z velikánů vědy, kteří svou vědu zakládali na Bibli, biblickém křesťanství, světovém názoru odpovídajícím dané realitě o uspořádání vesmíru, světa a podstatě člověka, tedy na názoru objektivním a pravdivém:

Johannes Kepler (1571-1630), zakladatel fyzikální astronomie, objevitel zákonů pohybu planet, zavedl disciplínu "nebeské mechaniky".

Sir Francis Bacon (1561-1620), lord kancléř Anglie, postuloval moderní vědeckou metodu a jeho spisy vedly k založení vědecké společnosti Royal Society of London.

Blaise Pascal (1623-1662), filozof a matematik, otec hydrostatiky a jeden ze zakladatelů hydrodynamiky.

Robert Boyle (1627-1691), jeden ze zakladatelů společnosti Royal Society of London. Je považován za otce moderní chemie.

Nicolaus Steno (1631-1686), zakladatel vědeckého oboru - stratigrafie (neevolucionistické).

Sir Isaak Newton (1642-1727), génius a gigant světové vědy, objevitel zákona gravitace, matematik, astronom, vůdčí autorita oboru dynamiky své doby. Rozvinul částicovou teorii světla a zkonstruoval první odrazový teleskop.

Carolus Linnaeus (1707-1778), vý-

znamný biolog a zakladatel oboru - taxonomie.

Gottfried Wilhelm Leibnitz (1644-1716), jeden z nejgeniálnějších matematiků a filozofů, spoluobjevitel (s Isaakem Newtonem) obecného matematického výpočtu, předvídal fundamentální vědecký princip zachování energie, zavedl binární početní systém a předvídal Booleanův systém logiky.

Michael Faraday (1791-1867), všeobecně uznáván jako jeden z nejvýznamnějších fyziků všech dob, génius oboru - elektřina a magnetismus. Také významný chemik.

Georges Cuvier (1769-1832), významný anatom a paleontolog. Je považován za zakladatele vědní disciplíny - komparativní anatomie. Horlivý obhájce katastrofismu.

David Brewster (1781-1868), zakladatel vědeckého oboru - optická mineralogie. Významný astronom, zakladatel a později prezident vědecké společnosti British Association for Advancement of Science.

John Dalton (1766-1844), otec moderní atomické teorie, jako meteorolog formuloval zákon částečných tlaků plynu. Jako první popsal jev barvosleposti - daltonismus. Spolu s Brewsterem zakladatel BAAS.

Jedidiah Morse (1761-1826), pastor a vůdčí osobnost své doby v oboru geografie, otec vynálezce telegrafu Samuela Morseho.

Benjamin Barton (1766-1815), prominentní americký lékař, botanik a zoolog. Napsal první americkou učebnici botaniky.

Samuel F. B. Morse (1791-1872), vynálezce telegrafu, milníku lidské historie; zakladatel a první prezident National Academy of Design. První odeslaná zpráva morseovkou v roce 1844 zněla -

8 ZÁPAS O DUŠI

"Co mu Bůh prokázal" (Numeri 23,23). Byl také vynikajícím umělcem, profesorem sochařství a malířství univerzity v New Yorku. Zkonstruoval první americký fotoaparát, otec prvního fotoportrétu.

Mathew Maury (1806-1873), zakladatel moderní hydrografie a oceánografie.

James Simpson (1811-1870), jeden z hlavních zakladatelů gynekologie, profesor porodnictví na univerzitě v Edinburgu; objevitel chloroformu (1847), čímž položil základ moderní anesthesiologii.

James Joule (1818-1889), geniální fyzik, objevitel hodnoty konstanty, známé jako "mechanický ekvivalent tepla" (1840). Lze jej považovat za vůdčího zakladatele vědní disciplíny - termodynamiky.

Adam Sedgwick (1785-1873), jeden z nejvýznamnějších geologů Anglie, profesor geologie na univerzitě v Cambridge. Identifikoval a pojmenoval hlavní horotvorné systémy - Kambrium a Devon (jako neevolucionistické).

Louis Agassiz (1807-1873), paleontolog a otec glaciální geologie - glaciologie.

Rudolph Virchow (1821-1902), otec moderní patologie a studie buněčných onemocnění (jako první popsal leukémii) nebyl biblickým křesťanem, avšak zcela jednoznačně podporoval tvrzení, že archeologický a antropologický výzkum potvrzuje biblickou historii. Usilovně bojoval proti evolučnímu učení Darwina a Haeckela a ostře oponoval rasistickému konceptu Nietzscheho a Bismarcka.

Řehoř Mendel (1822-1884), otec genetiky, objevitel zákonů dědičnosti, odpůrce darwinismu.

Louis Pasteur (1822-1895), jeden z nejvýznamnějších vědců všech dob

v oboru - medicína, bakteriologie a biologie. Vyvinul procesy pasterizace a sterilizace jako i řadu vakcín proti různým nemocem. Svou prací na poli bakteriologie a chemie definitivně eliminoval evoluční koncept spontánního zrodu života.

Henri Fabre (1823-1915), přítel Louise Pasteura a stejně tak horlivý odpůrce darwinismu, otec moderní entomologie. Fabre byl také velmi oblíbeným spisovatelem Francie (literatura pro děti).

Lord William Thompson Kelvin (1824-1907), geniální fyzik a matematik, zavedl stupnici absolutních teplot (stupně Kelvina); stanovil termodynamiku jako formální vědeckou disciplínu a formuloval její první a druhý zákon v přesné terminologii. Kelvin provedl celou řadu významných matematických a fyzikálních studií, z nichž mnohé vedly Samuela Morseho k vynálezu telegrafu. Byl nekompromisním antievolucionistou. Lord Kelvin byl pro své vědecké zásluhy uveden do stavu rytířského, později baronského a obdržel 21 akademických titulů.

Joseph Lister (1827-1912) přispěl obrovskou měrou do oboru medicíny - vyvinul antiseptickou chirurgii zavedením chemických desinfektantů. Jeho přínos je z hlediska záchrany lidského života po Pasteurově druhý největší. Byl také zakladatelem Listerova institutu preventivní medicíny v Londýně.

Joseph Clark Maxwell (1831-1879) byl zcela jistě jeden z největších vědců všech dob. Vyvinul obsáhlý teoretický a matematický systém teorie elektromagnetického pole zahrnující všechny typy energetických struktur (kromě gravitace a síly nukleární) v rámci slavného "elektromagnetického vlnového spektra". Nermalou měrou přispěl i do oboru

termodynamiky - rozšířil ji o statistickou termodynamiku. Podle Alberta Einsteina je Maxwellův přínos "nejhlubším, který fyzika od doby Newtonovy zažila".

Bernhard Riemann (1826-1866), německý matematik, který vyvinul koncept "neeuclidovské geometrie". Na "Riemannovu geometrii" později navázal Albert Einstein, stala se jedním z opěrných pilířů jeho teorie relativity.

Sir Henry Rawlinson (1910-1895), jeden z velikánů archeologie. Rozluštil Behistunské nápisy z období vlády perského krále Darea.

Sir William Huggins (1824-1910) na základě svých spektrálních studií jako první demonstroval, že hvězdy se skládají převážně z vodíku a v menším měřítku ze stejných elementů jako Země. Byl prvním, kdo identifikoval Dopplerův efekt v astronomii.

John Ambrose Fleming (1849-1945) je často považován za otce moderní elektroniky. Vynálezce první elektroniky.

Werner von Braun (1912-1977), jeden z nejprominentnějších vědců v oboru letectví a kosmonautika. Byl ředitelem NASA.

Náš výčet vědců věřících v pravdivost Bible samozřejmě není úplný a lze v něm i nadále pokračovat. Je však důležité poznamenat, že všichni ze shora uvedených vědeckých velikánů v pravdivost biblické zprávy o stvoření a existenci nejenom věřili, ale byli o ní i rozumně přesvědčeni. Navíc, všichni z nich, snad kromě Virchowa, věřili, že Ježíš Kristus zemřel v čase a prostoru v historii za hříchy každého člověka, že Bible je doslovné zjevení Boží vůle, Boží povahy, Boží podstaty a pravdivým vysvětlením existence a objektivní skutečnosti. Mnozí ze zakladatelů moderní vědy nebyli ortodoxními křesťany (da

Vinci, Galileo, Koperník, Tycho de Brahe aj.), přesto všichni vycházeli z křesťanského chápání světa. Díky tomu se zrodila moderní věda. Současnou naturalistickou vědu by nepřijal ani Albert Einstein. Alfred Whitehead i Robert Oppenheimer i jako nekřesťané prohlášovali: "Křesťanství je matkou moderní vědy". Reformace, odklon od humanismu římské církve a návrat k Bibli jako nejvyšší autoritě, byla tedy nejenom základem svobod, zákonů, vyvážené formy společnosti dnes nejvyspělejších států světa jako jsou USA, Kanada, Anglie, Německo, Holandsko, Švýcarsko..., ale i lůnem moderní vědy.

Nežli člověk přistoupí na učení materialismu a klesne na úroveň sbírky molekul, měl by uvážit, kým skutečně je a co kolem sebe pozoruje. Zjistí-li, že vše, tedy i osobnost člověka a řád vesmíru nasvědčuje tomu, co o něm a o světě tvrdí humanisté, pak může směle vykročit vstříc materialistickým metám. Jsem přesvědčen, že tohoto zjištění za celou dobu lidské existence nedošel žádný rozumný a logicky uvažující člověk a že jediným pravdivým světovým názorem je pouze biblické křesťanství.

- Pavel Bartoš, Ekvádor -

**Jsmě tedy posly Kristovými,
Bůh vám domlouvá našimi ústy;
na místě Kristově prosíme:
dejte se smířit s Bohem!
Toho, který nepoznal hřích,
kvůli nám ztotožnil s hříchem,
abychom v něm dosáhli
Boží spravedlnosti.
Hle, nyní je čas příhodný,
nyní je den spásy!**

2.Korinským 5,20-21; 6,2

MÝTY VĚDY

Brzdí biblická víra rozvoj vědy?

Kdyby prý bibličtí kreacionisté převzali dnešní vědu, vedlo by to k druhému temnu vědy. Ve skutečnosti téměř všichni vědci, kteří položili základy dnešní moderní vědě, byli bibličtí křesťané a ne náhodou. Americký fyzik Oppenheimer nebyl křesťan, ale považoval křesťanství za základ dnešní moderní vědy. Dokonce prohlásil, že bez křesťanství by dnešní moderní věda neexistovala. Důvod je jasný. Vědci 16., 17. a 18. století věřili v rozumového Boha, který stvořil rozumem pochopitelný vesmír. Proto jejich bádání bylo vlastně stopování Stvořitelových tvůrčích myšlenek. Vždy hledali příčinně-účinnou rozumovou závislost. Všichni známe jména jako Newton, Planck, Faraday, Pasteur, Descartes atd. Biblická víra, nemluvíme o mystickém náboženství, neškodí vědě, naopak byla a je rozhodující složkou pro existenci vědy. Mnoho dnešních moderních vědců, kteří nesdílejí křesťanský biblický pohled, je svázáno do kazajky nahodilosti. Nekladou si totiž stejné otázky jako vědci minulých století. Nehledají ve vesmíru rozumný plán inteligentní bytosti, proto si již předem zavírají cesty, které by je vedly k novým vzrušujícím objevům. Jejich filosofie je ve slepé uličce. Proto, a to netvrdím já, nybrž světský západní vědecký tisk, věda dnes přestává být objevující a degeneruje v pouhou technologii. Všichni víme, že technologie může být snadno zneužita k manipulaci obyvatelstva. Z vlastní zkušenosti mohu dosvědčit, že jsem žil 37 let v nemoudré temnotě. Vědu jsem začal pořádně chápat, až když jsem uvěřil bi-

lické pravdě. Proto se odvažuji tvrdit, že vědci minulých století, ač zdaleka neměli takové znalosti, informace a laboratorní vybavení, byli mravně a filosoficky na nesrovnatelně vyšší úrovni, než dnešní technologií a znalostmi zaslepená intelektuální třída znalců. "Věda" se stává filosofií, ideologickým nástrojem k manipulaci širších, méně samostatně myslících vrstev světového obyvatelstva.

O vysoké inteligenci dnešních vědců a lidí nepochybuji. Je to vrozená "mechanická" záležitost. Ale moudrost má daleko vyšší - duchovní podstatu. Proto můžeme mít superinteligentní vědce s minimální moudrostí a naopak obyčejné lidičky s malou inteligencí, ale moudré. I zvířata mohou být inteligentní, ale podstatu moudrosti neznají, protože nebyla stvořena k Božímu obrazu. Moudrost je schopnost rozlišit vnitřní, duchovní podstaty a vztahy. A právě v nedostatku moudrosti, ne inteligence, vězí kámen úrazu mnohých dnešních vědců. Světští vědci netrpí nedostatkem inteligence, trpí mravním úpadkem. Jejich moudrost utrpěla smrtelnou ránu a zakrněla, ačkoliv jejich inteligence, jež se nese na fyzickém těle, je většinou fenomenální. Inteligence je závislá na tělesném zdraví. Inteligentní člověk se může v okamžiku těžkého úrazu proměnit v člověka s mdlým intelektem, ačkoli jeho osobnost neporušeně existuje dál. Slovník tvrdí, že inteligence je schopnost zapamatování a použití nabytých znalostí. S určitým potenciálem inteligence se už rodíme, a zda jej rozvineme do optimální míry, už nezáleží na vrozené inteligenci, ale na nabyté moudrosti. Svou vlastní morálkou, humanistickou materialistickou filosofií si mnozí vědci zavírají vrátka k novým a převratným vědeckým obje-

vům. Z bible víme, že:

Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozíraví všichni, kdo tak činí. (Ž 111,10)

Taková moudrost rozvine vrozenou kapacitu inteligence vrchovatě a také ji nejvhodněji a optimálně použije. Kdyby biblická moudrost převzala dnešní vědu, temnota by se vyplnila prozíravým světlem. Kdyby kreační biblická moudrost prostoupila vědeckou obec, byli bychom svědky objevné renesance, nikoli temna, jak dnešní evolucionisté tvrdí.

Evolucionisté tvrdí, že kreacionisté jsou pseudovědci, protože vycházejí z víry v Boha, dříve než začnou zkoumat. Pravda, kreacionisté jsou odevzdání Bohu, ale evoluční vědci jsou odevzdání hmotě ještě dříve, než začnou formulovat svoje závěry. Bez odevzdání se jedné nebo druhé základní filosofii nelze vůbec existovat. Agnosticismus, filosofie nevědění a nepoznatelnosti, je logické protičeň. Jak může agnostik vědět, že nemůže vědět? To je, jako kdybych česky řekl, že neumím vyslovit ani jednu větu česky.

Profesor cambridgeské univerzity Stephen Hawking, autor nejvýznamnějších kosmologických teorií posledních let (mj. teorie tzv. "černých děr"), je nejslavnějším fyzikem od časů Alberta Einsteina. Bude trvat dlouhou dobu, než profesor Hawking bude známým pojmem ve školních osnovách. Jeho myšlení a závěry totiž podkopávají všechny ostatní teorie a nauky o miliónech let vývoje.

Hawking přednesl spolu s Penrosem teorií takzvaných "singularit" - bodů, v nichž je hmota nekonečně hustá. Vzhledem k tomu, že matematické vyjádření fyzikálních zákonů nemůže pracovat s nekonečností, Hawking došel

k logickému závěru, že fyzikální zákony nejsou na úrovni singularit aplikovatelné a že je tedy možné doslova všechno. Podle některých fyzikálních teorií vesmír vznikl ze singularity, která explodovala při takzvaném velkém třesku. Jenže Hawking si brzy uvědomil, že nelze zcela pochopit vesmír, který vznikl v bodě, kde je doslova všechno možné. Velký třesk mohl být okamžikem stvoření hmotného světa. "Jestliže připustíte, že vesmír vznikl porušením fyzikálních zákonů, pak nemůžete spoléhat na nic nepředvídatelného." Zde nám slavný fyzik potvrzuje, že fyzikální zákony nevznikly samy o sobě, ale mohou být součástí Božího stvoření.

Hawking vypracoval koncept "imaginárního" času, odlišného od času "reálného", kterým měříme svou existenci. V imaginárním čase neexistují hmotné singularity. Vesmír je konečný, nemá však hranice ve fyzickém smyslu. Hawking upozorňuje, že i v teorii relativity existuje pojem zvaný dilatace času (tedy jeho řídnutí nebo rozpouštění). Čas se za určitých okolností a souvislostí zrychluje nebo zpomaluje. Bible takové události popisuje a lidé se usmívají. Aby člověk mohl chápat dosud zdánlivě nepochopitelné události a souvislosti ve vesmíru, musí nalézt a vypracovat fyzikální zákony, které platí za všech okolností, tedy i při vzniku vesmíru. Dnešní fyzik se nemůže spokojit s tím, že výjimky z fyzikálních zákonů přenechá teologům a mystikům.

Hawking tvrdí, že do dvaceti let bude člověk schopen pochopit smysl, příčiny a zákony vesmíru od samého jeho vzniku, a tím chápat smysl Boží. Spolu s Einsteinem věří, že Bůh s vesmírem "nehraje kostky", ale tvoří jej podle přesných a zjištěných zákonů. "Jest-

liže někdy objevíme kompletní teorii vesmíru, bude tak srozumitelná, že ji časem v zásadě pochopí každý, nikoli jen několik vědců," píše Hawking ve své knize "A Brief History of Time", která se proti očekávání nakladatelů stala miliónovým bestsellerem v dvaceti jazycích. (Respekt 91, Benjamin Kuras, Londýn)

-pst-

Je tato nauka Písmem svatým?

SVOBODNÍ ZEDNÁŘI

Při loňské návštěvě Československa se mi dostaly do ruky podivné informace o Svobodném zednářství. Před návratem do Československa jsem si některé chtěla ověřit a netušila jsem, jak dobrodružnou cestu nastupuji. Začala jsem v městské knihovně v Tucsonu v Arizoně. Téma Svobodného zednářství mělo podle katalogu několik informací. K mému překvapení, ačkoliv měly být, prostě nebyly. Knihy si čtenáři vypůjčili, ale nevrátili. U každého titulu bylo jméno i den vypůjčení, obvykle mnoho měsíců i několik let staré údaje. Naštěstí knihovny mají i studijní oddělení, kde si můžete knihy prostudovat, ale nemůžete si je vypůjčit. Strávila jsem v knihovně několik dnů a nemohla jsem věřit vlastním očím. Kamkoliv jsem se podívala, viděla jsem znaky Svobodných zednářů. V Arizoně totiž tráví zimu zámožnější Američané, kteří mají zednářské znaky a medaile hrdě vystavené na zadních značkách svých aut. Nejen to, ale i v řeči mezi lidmi jsem najednou zjistila, že kdo něco znamená nebo se s někým takovým

stýká, často patří k zednářům. Ano, i mnohá křesťanská shromáždění jsou plná Svobodných zednářů. Víím, že toto téma k plnému porozumění vyžaduje mnohem hlubší studium než je úmyslem tohoto článku. Vše, co chci tímto příspěvkem říci, je: Buďte na pozoru!

Svobodní zednáři byli po staletí tajnou organizací a kolem jejich existence a symbolů koluje mnoho legend. Pro některé začíná historie u Adama, jehož velké znalosti pocházely od Boha přímo z ráje, přes Abraháma, Noe, Mojžíše až k Šalomounovi, synu krále Davida. Šalomounova moudrost byla proslulá, ale kromě moudrosti byl také velký znalec okultních nauk a kouzel. Historie pokračuje přes osobnosti jako byl Ptolemaios, Julius César, Pythagoras, Esseness a náboženská hnutí Zoroastriánů, Chaldenských, Féniciánů až po Druidy. Zárodky zednářského hnutí se nacházejí ve spisech Indů, Peršanů, Hellenů i jinde.

K počátkům zednářského hnutí patřily stavitelské cechy a sdružení pocházející z Egypta a později pronikaly z Řecka do Říma a dále. V r. 313 bylo křesťanství úředně uznáno v Římské říši za státní náboženství. Stavitelské cechy se ujaly staveb křesťanských chrámů, hradů a katedrál. Jejich zbožná mysl a duchovní založení, kážeň a příkladné jednání měly vliv na umělecké, vědecké i občanské kruhy. Cechy a sdružení měly účast i na kulturní obrodě.

Templáři - rytíři chrámu (Šalomounova) museli být z rytířského rodu a pokud nebyli ve vojenské službě, věnovali se péči o chudé a nemocné. Nosili bílé roucho a na plášti měli červený osmihratý kříž - symbol mravní čistoty a utrpení pro víru. Templáři uznávali existenci vyššího boha - tvůrce ducha,

dobrá, a nižšího boha - tvůrce hmoty a zla. Sdružení templářů se vyznačovala kosmopolitním rázem a tolerancí k ostatním náboženským naukám a tajným učením. I křesťané nalézali u templářů útočiště během pronásledování. V r. 1312 byl na papežův příkaz řád templářů zrušen a v r. 1314 byl upálen velmistr Molay. Majetek templářů byl ve Francii, Anglii, Španělsku a jinde zkonfiskován. Zbylí templáři zakládali stavitelské cechy zedníků a kameníků a zachovali si své okultní znalosti, tajemství a stali se pojítkem mezi starými a soudobými zednáři.

Čas od času se objeví senzacechtivé informace, ale nikdo přesně neví, jak daleko sahá moc této celosvětové organizace. V Čechách máme první zmínky o templářích od r. 927. Za panování krále Václava I. se v r. 1232 templáři usadili v Praze, později i na Moravě. Ve středověku působily v Čechách různé stavitelské a řemeslné cechy, které byly ve službách panovníků a církve. Vždy se jednalo o uzavřenou společnost, která byla spravována patřičnou lóží. Ta dohlížela na výcvik a vědomosti svých členů. Poznávali se podle zvláštního pozdravu a rozlišovali se podle stupňů vědomostí na učně, tovaryše, mistry a velmistry. U nás se zednáři objevují poprvé v r. 1726. Mezi vzácné památky těchto stavitelů patří kaple Božího těla na Karlově náměstí, Týnský chrám, Prašná brána, letohrádek královny Anny a další. Praha byla střediskem nejvýznamnějších evropských vzdělanců v oboru přírodních věd a umění, alchymistů, hvězdářů a lékařů. Vlastenci, obrozenci, historikové, spisovatelé, knihkupci zřizovali knihovny, zakládali a podporovali dobročinné ústavy. Jejich působnost byla kosmopolitní a humanitně kulturní.

Zahraniční i české lóže se staly průkopníky a šířiteli svobodomyšlných myšlenek. Vyjmenujeme pouze některá bratrstva a spolky, které mají společný původ v zednářství. Bratrstvo Růže, Rosecruciáni, mají ve svém znaku kříž, který značí oběť a smrt a růži, která značí lásku a život. Vliv Bratrstva Rosecruciánů na Vysokém učení pražském je historický fakt. V r. 1382 bylo založeno v Praze Bratrstvo Božího těla. Bratrstvo Obruče mělo ve znamení obruč s kladivem. Obruč označovala sdružení, kde si lidé navzájem podávají ruce. Král Václav IV. stál v čele a byl ochráncem Bratrstva Obruče. Řád Palmy, Společnost světla - Illumināti, Maltezští rytíři a mnohé další provázejí naši historii až dodnes.

Marie Teřezie zednářství zakázala v r. 1764, ale tajné spolky pokračovaly dál. V r. 1773 založili zednáři sirótcinec sv. Jana Křtitele a r. 1776 ústav pro hluchoněmé v Praze. V celé Rakouské říši bylo zednářství zakázáno v r. 1795, ale jeho členové patřili dále k zahraničním lóžím. V roce 1800 byl v Bavorsku založen Světový svaz volnomyšlenkářů. U nás vznikla sekce Volné myšlenky o 100 let později a její Česká sekce založila pokrokový spolek "Augustina Smetany" v r. 1904. V r. 1868 žádali pražští němečtí zednáři o povolení a potvrzení zednářské lóže, ale jejich žádost byla zamítnuta. Scházeli se tedy dále tajně jako kroužky nebo věnečky a patřily k německým a uherským zednářským svazům. Jejimi členy byli především Němci a židé. Sem také patřil spolek Harmonie, Amicitia a Hiram. Ty se v r. 1911 spojily v nepolitický spolek Charitas patřící k rumunské velelóži. První českou lóží byla Bohemia, která později zanikla. 1888 vznikla uherská lóže Comenius a v r. 1919 v Praze re-

presentační lóže Jana Ámose Komenského patří k francouzské lóži. Samotná hesla jako ctnost, pravda a moudrost, pravda, volnost a láska nebo pravda, spravedlnost a bratrství jsou krásná prohlášení, ale sama o sobě neznamenaí nic víc než lidskou cestu, která svádí z Boží cesty na scestí humanismu. Jan Ámos Komenský se seznámil s reformačními cíli Roscruciánů a společně s řádem Palmy hlásal světový mír. Komenský se pokusil založit v Praze Společnost světla, Illuminátů, ale to se nepodařilo. Spolupracovníci a vrstevníci Jana Ámose Komenského, Čeští bratři, byli rozptýleni a později založili v Nizozemí spolek Přátel kříže, který dále uskutečňoval humanitní snahy Jana Ámose Komenského. K učení Jana Ámose Komenského se dodnes hlásí nejen protestantská církev, ale i Svobodní zednáři a Unitáři. V nedávné minulosti byl Jan Ámos Komenský, učitel národů, přijatelný do jisté míry i komunistům a všem humanistům. Posuzovat historickou úlohu a učení Jana Ámose Komenského patří skutečným teologům a historikům. Účelem této poznámky není hodnotit nebo kritizovat osobu Jana Ámose Komenského, ale upozornit na hlubší souvislosti.

Sedmnáctého listopadu 1990 byla v Praze za přítomnosti zástupců zednářů ze 70 zemí světa slavnostně otevřena obnovená zednářská lóže. Velmistř zednářské lóže zůstává skromný, co se publicity týče. Prohlásil, že se jedná o hnutí, které není politické ani náboženské ani protináboženské. O co tedy jde? Podle slov velmistra se jedná o hnutí, které chce nejdříve skutky dokázat význam a prospěšnost své společenské existence. Cíle zednářství jsou prý obecně lidské, tedy dosáhnout hu-

manity, tolerance a demokracie. Jedním z plánů zednářské lóže je s pomocí zahraničních zednářů postavit nemocnici. Ostatně, jen v Americe postavili zednáři víc než 52 nemocnic především pro děti. Zednářská dobročinnost je světoznámá.

Protože se v žádném případě nejedná pouze o dobročinnou organizaci, je dobré vědět, jakým učením se řídí. Každý z nás si musí uvědomit, že i světsky moudří lidé uvěří lži, jestliže je obalena do všeobecně přijatelných polopравd. Závěr si může udělat každý sám. K tomu nám nejlépe poslouží srovnání zednářského učení a Bible.

1. Ježíš Kristus

Zednáři - Ježíš byl pouhý člověk, velký muž minulosti, ale ne svatý a určitě ne vykupitel lidské ztracenosti. Byl na stejné úrovni jako ostatní velcí muži minulosti jako Aristoteles, Plato, Pythagoras a Mohamed. Jeho život a legendy se heliš od legend o Křišnovi nebo hinduistických bohů. Ježíš je syn Josefa, ne Syn Boží.

Bible - Ježíš je svatý a je druhá osoba Božství. Na zemi žil jako člověk, jako jednorozený Syn Boží, byl Bohem v těle, skutečný Bůh a skutečný člověk. On byl a je jedinou cestou spásy pro padlého člověka. Každý, kdo odmítne nebo zavrhně Ježíše Krista a Jeho nejvyšší postavení jako jediného vykupitele, se sám zatracuje a odděluje od Boha Otce.

Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. (J 14,6)

V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni. (Sk 4,12)

Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten Antikrist, kte-

ný popírá Otce i Syna. Kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna, má i Otce. (1J 2,22-23)

2. Bible

Z - Bible křesťanů je pouze jedna ze svatých knih lidstva, není o nic lepší než Korán, hinduistické spisy nebo knihy čínských a řeckých filosofů. Bibli nemůžeme brát doslovně, protože její smysl je pouze esoterický. Literární, doslovný smysl je pro masy hlupáků a ignorantů. Proto je správné vyjmout všechna odvolání, která se vztahují k osobě Pána Ježíše.

B - Bible je jediné a úplné psané svědectví o pravém Bohu. Bible obsahuje Starý a Nový zákon, Boží slovo, inspirované a zachované tak, aby sloužilo jako jediná a úplná pravda pro Jeho lid a církev. Ani slovo nebo část textu nesmí být přidáno ani vzato z žádné knihy bible.

Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. (Mt 24,35)

Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova proroctví této knihy: Kdo k nim něco přidá, tomu přidá Bůh ran popsanych v této knize. A jestliže kdo ubere ze slov knihy tohoto proroctví, tomu Bůh odejme podíl na stromu života a místo ve svatém městě, jak se o tom píše v této knize. (Zj 22,18-19)

3. Bůh

Z - Bůh je takový, jakého si jej představujeme. Naše představa, idea boha se bohem stane. V zednářství bůh znamená velkého stavitele vesmíru, sílu v přírodě, obzvláště Slunce a jeho životodárnou sílu. Lidská podstata je také zbožňována jako svatost, především jeho znalost a vysvětlení. Zednářství vzniklo z pohanských tajných nauk a zbožňuje přírodní síly, bohy plodnosti, tvořící mužskou sílu, Měsíc a Slunce nebo legendární bohy Osiris a Isis.

B - Bůh je Duch, věčný, svébytný, neměnný, všemohoucí a svrchovaný. Je jeden Bůh, který stvořil vše živé i neživé a existuje ve třech osobách jako Otec, Syn a Duch svatý. Bůh Otec seslal svého Syna, Ježíše Krista a ten seslal Ducha svatého. Bůh je dokonalý, svatý a vyžaduje svatost věřících.

V pravdě veliké je tajemství zbožnosti: Byl zjeven v těle, ospravedlněn Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě, byl přijat do slávy. (2Tm 3,16)

4. Vykoupení

Z - Spása je výsledkem dobrých skutků, mravnosti a vlastního vylepšování se včetně zednářské poslušnosti a povinnosti vůči vyšším zednářským autoritám. Víra v Ježíše Krista nemá se spásou nic společného. Je to krok po kroku který přináší zasvěcení do tajů a stupňů zednářského postupu.

B - Všichni zhřešili a nemohou dosáhnout dokonalosti jakou vyžaduje Bůh. Pouze Ježíš Kristus, jednorozený Syn Boží žil bezhříšný život a položil za nás a naše hříchy svůj život jako smírnou oběť abychom měli život věčný. Pouze vírou se můžeme narodit znovu z Ducha do věčného života a do Boží rodiny. Není jiná cesta než skrze Pána Ježíše Krista. Svým vlastním úsilím se nemůžeme zachránit.

Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti. (2K 5,21)

Milostí jste tedy spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nemůže nikdo chlubit. (Ef 2,8-9)

A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. (1J 5,11-12)

16 ZÁPAS O DUŠI

5. Satan

Z - Satan jako nepřítel Boží a jeho království, jako zlá osobnost, která svádí, podvádí a ničí, neexistuje. Lidstvo si jeho existenci vymyslelo. Křesťanské chápání Satana je pouze zkrešlená pravda o Luciferovi, Světloňošovi, kdo je ve skutečnosti bůh a nástroj svobody, který je nepochopený.

B - Satan je pyšný, rebelující anděl, bývalý Lucifer, stvořený Bohem. Je to otec lži, osočuje bratra, podvádí a pokouší. Oslepuje ztracené, aby nehledali světlo evangelia. Chce být zbožňován a touží zničit lidstvo. On je ten nepřítel, kterého se máme vyvarovat, a ten, jehož dílo přišel Pán Ježíš Kristus zničit.

Jak jsi spadl z nebe, třpytívá hvězdo, jítřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů! A v srdci sis říkal: "Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit." Teď jsi svržen do podsvětí, do nejhlubší jámy! (Iz 14,12-15)

Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti. Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. (J 10,10-11)

Kdo však se dopouští hříchu, je z ďábla, protože ďábel od počátku hřeší. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy ďáblovy. (1J 3,8)

6. Zednářské učení

Z - Všichni světští lidé - nezednáři, včetně zbožných a opravdových křesťanů jsou ubozí, slepí a ztraceni v úplné duchovní tmě. Pouze poznání a uvedení do stupňů tajemství zednářů je vyvede z temnoty do světla, očistí je a přivede do nového života.

B - Ježíš je světlo světa a ti, kdo ho

následují, nejsou ve tmě. Jen On je zdrojem duchovního poznání. Jestliže jsme v Něm, nejsme v temnotě, protože v něm není temnota.

Ježíš k nim opět promluvil a řekl: "Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života." (J 8,12)

V něm byl život a život byl světlo lidí. (J 1,4)

7. Modlitba

Z - Modlitby jsou určeny božstvu, velkému architektu vesmíru, a jsou ve své podstatě univerzální, takové, aby nikoho nepobouřily, ale byly přijatelné všem. Modlitba nesmí být nikdy vyslovena ve jménu Pána Ježíše nebo Pána Krista. Taková modlitba by urazila muslimy, buddhisty, hinduisty a podobné. Jestliže velmistr dovolí ve své lóži použití jména Pána Ježíše, bude tato lóže uzavřena a zrušena velkou lóží příslušného distriktu.

B - Modlitba je skrze Otce, ve jménu Syna, silou a inspirací Ducha svatého. Pouze skrze modlitby a prostředníka Pána Ježíše Krista můžeme přistoupit k Božímu trůnu.

Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas. (1Tm 2,5-6)

... a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. (Ef 5,20)

8. Pravda

Z - Je správné lhát, pokud to ochrání zednářské tajemství a pokud to zakryje činy ostatních zednářů. Lež je oprávněná i vůči oddanému zednáři, který se snaží zjistit a poznat další tajemství zednářských stupňů.

B - Musíme říkat pravdu vždy.

Neobelhávejte jeden druhého, svlečte

ze sebe starého člověka i s jeho skutky a oblecte nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele. (Ko 3,9)

Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. (Ex 20,6)

Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. (Zj 21,8)

9. Tajemství

Z - Tajemství a tajnosti jsou základem zednářského učení. Je chráněno krevní přísahou pod trestem smrti.

B - Nemáme mít žádné tajnosti; Boží pravda přináší svobodu všem, kdo ji slyší, a máme jí sdělit světu.

A řekl jim: "Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. (Mk 16,15)

Ježíš mu řekl: "Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem neřikal tajně. (J 18,20)

10. Krvavé přísahy

Z - Krvavé přísahy a tresty, výstrahy násilné smrti na konci zednářských rituálů zavazují novice k dodržování všech tajemství různých stupňů. Přísaha a její povinnosti jsou úhelný kámen zednářství.

B - Křesťané jsou vyzýváni, aby nepřisahal, obzvláště ne na smrt. Takové přísahy urážejí Boha i křesťany. Přísaha na Korán a uznávání Aláha jako boha našich otců je nepřijatelná přísaha.

Já však vám pravím, abyste nepřisahalí vůbec; ani při nebi, protože nebe je trůn Boží; ani při zemi, protože země je podnož jeho nohou; ani při Jeruzalému, protože je to město velikého krále, ani při své hlavě nepřisáhej, protože nemůžeš způsobit, aby ti jediný vlas zbělel nebo zčernal. Vaše slovo buď 'ano, ano' - 'ne, ne'; co je nad to, je ze zlého.

(Mt 5,34-37) Především nepřisáhejte, bratři moji, ani při nebi ani při zemi ani při ničem jiném. Vaše 'ano' ať je vždy 'ano' a 'ne' ať je 'ne', abyste nepropadli soudu. (Jk 5,12)

Na všechno, co jsem vám řekl, budete bedlivě dbát. Jméno jiného boha nebudete připomínat; ať je není slyšet z tvých úst. (Ex 23,13)

11. Hledání a nalézání

Z - Zednářství je věčné hledání světla, které slibuje, ale nenachází.

B - Jestliže skutečně hledáme pravdu, světlo Pána Ježíše, máme slib, že jej najdeme. Pán Ježíš je počátek i konec našeho hledání. Kdo k němu přijde, najde život, smysl a porozumění pro vše, co člověk potřebuje a hledá - On dává. Máme jistotu, že Bůh nelže, a jestliže k němu voláme, nebudeme ani zklamaní ani zahanbení.

... neboť Písmo praví: 'Kdo v něho věří, nebude zahanben.' (Ř 10,11)

12. Vyvolená elita

Z - Světlo zednářství, jeho tajemství a cesta k dokonalosti je pouze pro vyvolenou elitu několika zasvěcených. Sem nepatří ženy, černoši, chudí, kteří nemají peníze na platby, mrzáci, slepí a hluchí, protože nemohou vidět nebo slyšet tajná znamení, ani slabomyslní, kteří by nepochopili učení nebo by nebyli schopni tajné nauky držet v tajnosti. Všichni takoví, včetně manželek a dcer zednářů jsou nečistí a nehodní a nemohou nikdy být jiní.

B - Život, vědomosti, moudrost a svoboda nabízená Bohem v Pánu Ježíši Kristu je pro všechny. Každý může přijít a obdržet požehnání volně, pouze na požádání. Nikdo není odmítnut, zklaman nebo zahanben. Bůh si přeje, aby nikdo nezahynul, chce, aby všichni přišli a obdrželi věčný život, který může jen On jediný dát.

18 ZÁPAS O DUŠI

Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. (2Pt 3,9)

Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. (Mt 11,28-9)

Jak vidíme, Svobodné zednářství se nezakládá na bibli, i když by se to mohlo na první pohled zdát. Zakládá se na učení Kabaly, středověké knize kouzel a mysticismu. Proto používají i tajnou abecedu, která se skládá pouze z pravých úhlů a teček uvnitř. Mezi zednáře v Americe patří i velké procento liberálních křesťanů, zastánců ekumenického hnutí, kterým ke křesťanství stačí přítomnost bible. Ale přítomnost bible neznamena, že se jedná o křesťanské sdružení. Pro většinu nezavěšených i samotných zednářů nejde o nic jiného než o klub džentlmenů. Ne kdejakých, ale především vlivných, bohatých, z aristokratických kruhů, politicky silných a církevně mocných. Většina přichází do privátních klubů, nevím jak u nás, ale v amerických lóžích jsou bary, kde se prý jen hrají karty a probírá se byznys a politika. Obyčejně jednou ročně navštíví zednáři křesťanské shromáždění, kde pastor nebo kněz, sám zednář, představí kongregaci dobré skutky svých kolegů. Samotní zednáři cítí lítost nad ubohými křesťany, kteří nepatří mezi zednáře, protože jsou ochuzeni o účast na velkolepých a veřejných akcích dobročinnosti.

Podle zednářského vůdce, reverenda Josefa F. Newtona, bible učí, abychom si vážili každé knihy víry, spojili ruce

s muslimy, když přísahají na Korán, s hinduisty, kteří milují své spisy, nikomu se nekladou meze. Zednáři zvou k oltáři muže všech vyznání, protože vědí, že všichni používají různá jména pro bezejmenného boha, ale všichni společně se modlí k jednomu bohu a otci. Zednáři se řídí zásadou:

My, Zednáři, oslavujeme boha otce, velkého architekta vesmíru - boha zednářů. Kdo chce oslavovat Krista, patří do křesťanského shromáždění, ne mezi zednáře.

Proč tedy bibli používají? Zednáři používají bibli z několika důvodů. Především jako symbol a součást zednářského nářadí, ale bible může být nahrazena jiným posvátným spisem. Bible je pouze symbolem Boží vůle a jen malá součást velkého Božího plánu. Modlitby, které zednáři pronášejí, nejsou nikdy ve jménu Pána Ježíše Krista. Mnozí jsou ukolébáni zlatým pravidlem, otcovstvím boha a bratrstvím člověka. Mnoho vlašných zednářů zůstává v křesťanských shromážděních, a pokud jsou i vlašnými křesťany, zůstávají neškodní. Ti horlivější brzy opustí křesťanská shromáždění. Přísaha zavazuje a každý, kdo upne svoji naději jinam než ke Kristu, snadno podlehne klamu, že dobrý člověk se může sám o sobě stát člověkem lepším. Zednáři uznávají, že člověk není dokonalý, ale má schopnost se jím stát - snahou, pilností a sebevylepšováním. Věř, že jsou všechna náboženství rovnocenná a všichni věřící jsou duchovními syny boha, ať jsou to muslimové, židé, hinduisté, buddhisté, mormoni či křesťané. Na první pohled se i může zdát, že jde o předvoj dnešního ekumenického hnutí. Zednář může být moudřejší, svobodnější, lepší a šťastnější skrze zednářský spolek. Pro zednáře platí - jednou zednář, navždy

zednář. Polibek bible při přísaze zavazuje na smrt. Oprátka při obřadu, stejně jako tlak hrotu kružítko, který je symbolicky umístěn do středu levé prsní bradavky, připomíná že se nejedná o žert či laskavé pohlazení.

I večeře, černé přijímání - Black communion, připomíná večeři Páně. Přesto je zde veliký rozdíl. Podle vnějších znaků spíše připomíná satanskou černou mši. Za pontifikátu Pia X. měli zednáři černý prapor a satanskou hymnu. Účastníci černého přijímání jsou v černém a s kápí. Obrovská menorah - sedmiramenný svícen a stůl ve tvaru kříže je pokrytý černou látkou. Velmistř zvedne ták s chlebem a položí ruku na rameno muže, který stojí před ním, se slovy: "Jez a dej jíst hladovým" a podá ták dál. Totéž se opakuje s číší vína a slovy: "Pij a dej pít žíznivým." Po zhasnutí svícnu je obřad u konce.

Nejstarší historicky podložené zprávy o samotném hnutí Svobodných zednářů máme z Anglie, Irska, Skotska, Walesu. Nejdříve existoval rituál Starých svobodných a přijatých zednářů. Později vznikly v Evropě a Americe mnohé další. V Anglii to byl rituál yorkský, ve Francii skotský. V r. 1717 byla založena první velká zednářská lóže v Londýně. Zednáři veřejně vystoupili s programem náboženské svobody a odloučení církve a státu. Zednáři usilovali a usilují o mnoho na povrchu přijatelných a chválných cílů. Jejich úkolem je pomáhat všem chudým, ženám a sirotkům, především vdovám a sirotkům zednářů, ať jsou kdekoli v světě. Jsou proslulí dobročinností, zájmem o vzdělání, dodržování zákonů a ustanovení svobodných voleb. Kdo však má na mysli vznešené cíle pro blaho lidstva, neskrývá takové plány v tajných organizacích. Potom ani ne-

musí přísahat svým životem, že zachová tajemství. Zde jde o víc než o dobré skutky, zde jde o víc než o moc, zde jde o život.

Za posledních 270 let sehráli ve světě zednáři obrovskou politickou, vojenskou i kulturní úlohu. Historicky k zednářům patřili v Anglii král Edward VII., Edward VIII., Jiří VI., dále Pruský Friedrich Veliký, Jiří I. v Řecku, Stanislaus II. v Polsku, Petr Veliký v Rusku, král Kamehameha V. na Havaji. Ve 2. světové válce to byli Sir Winston Churchill, Omar Bradley, Douglas MacArthur. Z amerických presidentů jich patřila k zednářům většina. George Washington, Benjamin Franklin, jeden za druhým až po Theodora Rooswelta, W. H. Tafta, W.G. Hardinga, Franklina Roosewelta, Harry Trumana, Lyndona Johnsona, Geralda Forda, Ronalda Reagana, i president Bush je zasvěcen. Mezi hudebníky to byl Hayden, Mozart, o kterém se dokonce říká, že byl zavražděn, protože v opeře Kouzelná flétna vyzradil zednářské tajemství, kdy Neofyt prošel vodou a ohněm, aby tímto křtem získal nesmrtelnost duše. Mezi spisovateli to byl Kipling, Oscar Wilde, Mark Twaine, Puškin, Turgeněv, Tolstoj, filosof Voltaire a mnoho dalších. K zednářům náleželi a náležejí věřící křesťané, protestantští i katoličtí, stejně jako útoční odpůrci křesťanů.

Z českých a slovenských významných osobností to byli Štefánik, presidenti Beneš a Masaryk, Kramář, dále architekti, lékaři, doktoři filozofie a práv a mnozí další zástupci profesionálních kruhů. Do jaké míry a do jaké hloubky byli tito lidé zasvěceni, nikdo z nezasvěcených neví.

Dnešní představitelé, nejen naší vlády, ale především vůdci mezinárodního vlivu, jsou do zednářství zasvěceni.

20 ZÁPAS O DUŠI

Často jsou jmenováni čestnými členy.

V r. 1826 William Morgan vydal knihu "Odhalení zednářů". Za nejasných okolností byl zavražděn a 45 000 zednářů opustilo ze strachu zednářské lóže a víc než 2 000 lóží ukončilo svojí činnost. Lidská paměť je však krátká. Zednářství kvete a bují kolem celého světa. Jen v Americe se odhaduje členství na 4 - 7 milionů. Nejedná se o spolek bezvýznamných utopistů, kteří chtějí lepší svět. Patří k nim světoznámé a významné osobnosti a jejich vzájemné vztahy vzbuzují mnohé otázky. Šestnáct amerických presidentů, 14 vicepresidentů, 18 senátorů, 76 členů Domu reprezentantů a dva senátoři byli nebo jsou zednáři alespoň 32. stupně. Nejvyšší kruhy americké vlády. Nejvyšší soud byl dominován zednáři od r. 1941-71. Dnes polovina členů reprezentantů soudního senátu jsou současní členové amerických zednářů.

Svobodný zednář musí věřit v jednu svrchovanou bytost, vzkříšení a nesmrtelnost duše. Diskuse o náboženství a víře je zakázána. Bůh, architekt vesmíru, se o člověka nestará. Svět postavil a staráme se my. Přesto je ujišťován, že Bůh odmění dobré skutky. Trojice velkých mistrů je král Šalomoun, Hiram - král z Tyru a Hiram Abiff, mistr stavitel. Zednáři jsou oddaní bohu architektu vesmíru, duchu Svatého Jana a Jana Křtitele.

Jedním z úkolů zednářů je znovuvybudování Šalomounova chrámu ve Svaté zemi. Šalomoun měl v úmyslu postavit chrám Bohu a stavitele pro tento chrám našel u týrského krále Hiram. Stavitel Hiram Abiff byl synem vdovy stavebního mistra a jako otec, i syn byl mistr v práci s bronzem. Hiram Abiff denně rozkresloval plány stav-

by chrámu. Podle legendy však Šalomoun na Hiram Abiffa žárlil nejen pro jeho stavitelský um, ale i pro královnu Balkis, která se do Hiram Abiffa zamilovala. Hiram svou velkolepou práci nikdy nedokončil. Šalomoun vědomě dopustil, aby byl Hiram Abiff zavražděn trojicí stavebních dělníků. Zedník Tamram, tesař Amru a havíř Methusalem Hiramovi podřezali krk a zasadili mu smrtelnou ránu do hlavy zednickým kladivem.

Mnohé z historie kandidát prožívá v jednotlivých stupních zasvěcení. Novic prvního stupně má oči zavázané a přes hlavu kápi, aby neviděl a přemýšlel o dosavadním životě, protože tímto krokem se vše mění. Je oblečený jen napůl, podobně jako buddhističtí mniši mají při vstupu do kláštera obnaženou levou polovinu hrudi. Levá paže je vysvěcená z košile. Kolem krku má novic modrou oprátku. Levá noha je bosá a má vyhrnutou nohavici jako symbol pokory. Na pravé noze má pantofel. Při přísaze kandidát klečí na levém kolenu, levou ruku má pod biblí, pravou na bibli s kruzítkem a úhelníkem. V přísaze říká: "Nabízím svou oddanost všemohoucímu bohu, ... k tomu mi bůh pomáhej".

Nový tovaryš dostane vysvětlení základních zednářských symbolů. Vševidoucí oko je symbol nejvyšší bytosti, velkého architekta vesmíru. Pyramida bez vrcholu, kterou i s okem dobře známe z jednodolarové bankovky, je nedokončený Šalomounův chrám. Další znaky, symboly a objekty, se kterými se u zednářů setkáme, jsou slunce, měsíc, hvězdy, schránka úmluvy, různá semena, lvi, hadi, rostliny, vějíře, svícny, sloupy, trůny, oltáře a mnoho dalších. K oblečení zednářů patří uniforma, zástěra, rukavice, fez, zednická lži-

ce a různé nářadí. Rozhodně se nejedná o zedníky a robotníky, či odborové vůdce.

Zástěra - měla připomínat Adama a Evu, kteří přikryli své pohlaví v ráji po spáchání prvního hříchu. Dříve bývala zástěra z bílé ovčí kožešiny jako symbol čistoty a nevinnosti. Nyní jsou zástěry zdobené odznaky a symboly. Při některých příležitostech bývá bílá zástěra potřísněna krví, což symbolizuje křest krví, nebo-li náhradu lidské vůle za vůli Boží. Kromě křtu krví znají zednáři další dva křty. Křest vodou a ohněm. Křest vodou symbolizuje obmytí duše a křest ohněm spaluje vše lidské a pozemské. Aby novic dosáhl stav prvotního člověka - Adama, musí projít čtyřmi živly - zemí, vzduchem, ohněm a vodou. Podobné mystické stavy nacházíme nejen u jóginů, buddhistů, mystiků, ale vloudily se i do některých dnešních církví.

Zednická lžice - symbolizuje spojující schopnost malty, která jednotlivé stavební částky spojí v jednu budovu, jednu hmotu, stejně tak jako bratrská láska spojuje lidstvo. Zasloužili zednáři jsou obzvláště hrdí na odznaky, kterých si člověk začne všimnat teprve tehdy, když o nich ví. V Americe je nevidíte jen na zástěrách, ale běžně je uvidíte na vozech vlivných mužů.

Rukavice je symbol síly a moci, také aby zachovaly zednářům čisté ruce, protože když přijímají svaté přijímání, dotýkají se přímo boha. Zednář dostává dva páry rukavic, aby mohl pracovat sám na sobě a na druhých. Druhý pár je určený pro dámu jeho srdce - božskou moudrost, pannu Sofii.

Přísaha se provádí na bibli. Na ní leží v určitém uspořádání kružítko, úhelník a uprostřed je písmeno G pro geometrii, protože geometrie je v architektuře

nejdůležitější disciplína. G také znamená řecky gnosis, nebo-li poznání, a vztahuje se k panně Sofii.

Podle stupně přísahy je bible otevřena v různých částech písma. Jednou v Ámos 7, jindy v Izajášovi. V prvním stupni přísahy je pravé rameno kružítko nad, levé pod úhelníkem. Druhý stupeň má levé rameno kružítko nad a pravé pod odvěsnou úhelníku. Ve třetím stupni přísahy je celé kružítko nad úhelníkem.

V druhém stupni přísahy má kandidát zavázané oči, odhalenou pravou paži, bosou pravou nohu, má vyhrnutou pravou nohavici a oprátku má kolem pravého ramene.

Třetí stupeň - kandidát na mistra zednáře je opět oslepený, bez košile, obě nohy má bosé, nohavice vyhrnuté a oprátku má kolem pasu. Mistr třetího stupně má zástěrku, která má v pase trojúhelníkový límec, na němž je zobrazeno všudypřítomné oko.

Po ukončení přísahy třetího stupně je nový mistr oblečen do plné parády, uniformy, ale má stále zavázané oči. V tomto okamžiku nastávají zkoušky, zda-li kandidát umí držet tajemství. Zde je mu naznačeno, co jej čeká, když tajemství vyradí. Starší dozorce, představený, drží kandidáta za límec, ne že by mu jej upravoval, ale kandidátem pořádně zatřepe a pravou rukou mu přejede přes hrdlo. Totéž se opakuje přes prsa. V přesném rituálu si kandidáta strkají z místa na místo, dokonce jej dozorce za límec zvedne do vzduchu a strčí do něj. Ten upadne do připraveného prostěradla. Starší si s kandidátem pohrávají jako kočka s myší a snaží se z něj pod výhrůzkami vymámit tajemství. Ještě šokovaný kandidát leží na zemi bez hnutí a čeká, co přijde dál. Někdy jej starší zabalí do prostěradla a

22 ZÁPAS O DUŠI

položí do rakve. Okolo asistující bratři se modlí - celý rituál je inscenace smrti Hiram Abiffa.

V modlitbě se říká:

"For there is hope of a tree, if it be cut down, - that it will sprout again, and that the tender branch thereof will not cease."

Strom má stále naději. Jestliže je poražen, výhonek vyrazí znovu. Jeho křehká větvička nikdy nezanikne.

Tovaryš i mistr zednář povstane a přijde symbolické stisknutí ruky. Podle toho každý zednář pozná, jakého stupně bratr dosáhl. Třetí stupeň má otevřené prsty tak, že mezi prostředníkem a prsteníkem je "V" mezera. Potom přijde objetí a pět symbolických tělesných doteků bodů bratrství. Chodidlo k chodidlu, koleno ke kolenu, hrud na hrud, dlaň na plece a ústa k uchu.

Zednáři se rozlišují na vnitřní a vnější, někdy se říká praví a nepraví zednáři. Slovo pro nepravé, stínové zednáře, které se používá - *spurious* - znamená v překladu podvržený nebo také nemanželský. Jedna z málo známých skupin zednářů má 7 stupňů a dělí se na tři skupiny - modré, rudé a kapitulní. Pokud se ví, jsou známé pouze dvě osoby 6. stupně. Stínové zednářství má mnoho stupňů. První tři základní stupně - Modrá lóže - mateřská lóže je základem pro každého kandidáta. Účelem Modré lóže je přesvědčit členy, že jsou zasvěceni vznešeným cílům, že rozumí tajemství zednářů, ale ve skutečnosti Modrá lóže slouží jako liheň schopných a oddaných zednářů, pro které jsou určeny jiné než dobročinné akce. Každý kandidát, který vstoupí do Modré lóže, je znovu a znovu ujišťován, ve všech třech stupních, že bůh odmění ty, kdo konají dobré skutky. Po dosažení třetího stupně má mistr zednář

na vybranou pokračovat dále buď v yorksém nebo skotském rituálu. Oba rituály mají tři základní stupně plus 29 dalších. K yorksému rituálu patří např. Maltézští rytíři a k nim se hlásí hrabě Černín i MUDr. František Lobkovicz. Tito rytíři opatrují mimo jiné i Pražské jezulátko.

Mnohé důležité a známé osobnosti dnešního politického světa mají zastoupení v 32. stupni. Dvacet devět stupňů je dále rozděleno na čtyři skupiny. První, 4. - 9. stupeň, je Lóže dokonalosti. Následuje sdružení Růžového kříže, jehož desatero učí, že všechna náboženství jsou si rovna, včetně všech stupňů satanství. Třetí je Rada Kadoše a čtvrtí jsou Křížovníci. Chrám vrchní rady je poslední, 33. stupeň. Má hlavní sídlo v americkém Washingtonu na adrese Severo-západní ulice mezi "R" a "S" ulicí. Vchod do chrámu zdobí dvě sfingy mramorových lvů s ženskou hlavou. Na hrdle jedné je kobra, egyptský znak života a božství. Druhá sfinga má ženský symbol plodnosti. Bronzové dveře jsou zdobeny egyptskými meči. Nad dveřmi je egyptský bůh slunce, 6 zlatých hadů. Uvnitř je chrám elegance a leštěného mramoru, vzácných dřev, zlata a soch. Zdi jsou zdobeny spleteníci hadů. Sem přicházejí kandidáti 33. stupně, kteří jsou vybráni a jmenováni. Od kandidáta se očekává velká finanční oběť, dobrovolný příspěvek hodný takové pocty. Touha po nejvyšším stupni a společenském uznání vlivných zažehná jakoukoliv zdrženlivost vybraného kandidáta. Teprve zde přichází pro kandidáta nejzajímavější a nejdůležitější otázka: "Jsi křesťan?" Správná odpověď na tuto otázku, pokud je: "Ne, a také jím nikdy nehodlám být," otevře cestu do nejvyšších kruhů mocných. Na oltáři leží čtyři knihy: Bible,

Korán, Kniha zákonů a hinduistické spisy. Kandidát je vyzván, aby políbil knihu podle svého vyznání. Po přísaze dostane pohár s vínem z lidské lebky. Ze stínu zákulisí vystoupí kostlivec, kte-

rý obejmje kandidáta se slovy: "Ať mě tyto chladné paže obejmou, jestliže vy-
zradím tajemství" a obřad ukončí opa-
kované Amen.

-kas-

KDO JE TVŮJ SOUSED?

Kdyby byla populace světa zredukovaná pouze na tisíc obyvatel a všichni by žili v jedné vesnici, asi bychom byli všichni překvapeni. Kdo by vedle sebe v této ves-
nici žil?

Podle původu

563 Asiatů
210 Evropanů
86 Afričanů
80 Jihoameričanů
60 Severoameričanů

Podle náboženského vyznání

183 katolíků
84 protestantů
33 ortodoxních
175 muslimů
128 hinduistů
55 buddhistů
47 animistů
210 ateistů

Podle společenského posta- vení

60 bude mít polovinu veške-
rého příjmu
500 hladovějící
600 nez přístřeší
700 neumí číst a psát

Zdroj: Hinduismus dnes, září
1990

Přečetli jsme za vás

Jakou máte šanci?

Sebevraždy na 100.000 obyvatel:

Maďarsko 40, Sri Lanka 38.7, Finsko
27.5, východní Německo (bývalá NDR)
23.9.

Silniční nehody na 100.000 obyva- tel:

Nejvyšší počet má Venezuela 31.1,
Portugalsko 26.3, Nový Zéland se svou
hrstkou obyvatel 22.8, USA 18.7, býv.
Sovětský svaz drží krok s Amerikou -
18.3. Tento údaj nebere v úvahu najeté
kilometry, které by byly přesnějším
údajem, ani neříká, že ruští řidiči jsou
lepší a ruské vozy a silnice bezpečnější.
Nejnižší počet nehod má Norsko 8,
Švédsko 8.4, Británie 8.6.

JE JEN JEDEN PRAVÝ BŮH

*Hospodin je náš Bůh, Hospodin jedi-
ný. Budeš milovat Hospodina, svého
Boha, celým svým srdcem a celou svou
duší a celou svou silou. (5M 6,4b,5)*

*Toto praví Hospodin, stvořitel nebe,
onen Bůh, jenž vytvořil zemi, jenž ji uči-
nil, ten, jenž ji upevnil na pilířích; ne-
stvořil ji, aby byla pustá, vytvořil ji
k obývání: "Já jsem Hospodin a jiného
už není." (Iz 45,8)*

*"Aby poznaly všechny národy země,
že Hospodin je Bůh; není žádný jiný.
(1Kr 8,60)*

*Já jsem Hospodin. To je mé jméno.
Svou slávu nikomu nedám, svou chválu
nepostoupím modlám. (Iz 42,8)*

BIBLICKÉ STUDIUM METODOU - O SLOVĚ DOSLOVNĚ -

Je to velká Boží milost, že i v Československu probíhá biblické studium v různých formách. Díky PRECEPT MINISTRIES z USA přichází k nám nová forma studia, tzv. "induktivní" (návodová), které jsme dali název "O SLOVĚ DOSLOVNĚ".

Účelem tohoto druhu biblického studia je vést studujícího ke znalosti obsahu Bible, aby mohl zakládat svoji doktrinální víru na jejím zbožném porozumění a výkladu, a uskutečňovat v životě to podstatné, v co uvěřil.

Induktivní studium se zabývá Biblií samou a nikoliv knihami o ní, a skládá

se z pozorování (rozboru textu), výkladu a použití (aplikace).

Podkladem pro toto studium je tedy Bible. Probírají se jednotlivé biblické knihy, ale také témata, jako Příprava pro manželství, Manželský život apod. Pro studující jsou připravena skripta. Podle této metody lze studovat ve skupinkách, přičemž se předpokládá, že skupinku vede bratr nebo sestra, kteří se naučili studovat podle citované metody na třídním semináři, vedeného přímo bratrem z PRECEPT MINISTRIES. První seminář pro vedoucí skupinek se uskuteční v Ostravě ve dnech 4. až 6. 2. 1993, a zájemci se mohou na něj přihlásit u nás, nebo u br. J. Ostroluckého, Křesťanský sbor Ostrava, Bořivojova 29, Ostrava.

Vaši Pavel a Klára Steigerovi

HCJB Dobrou novinu, vysílání z Ekvádoru, můžete slyšet každý den ráno: v létě v 7 hodin, v zimě v 6 hodin na kmitočtu 6205 a 11835 kHz; večer: v létě ve 20 hodin, v zimě v 19 hodin na kmitočtu 15270, 17490, 17790 a 21480 kHz.

Distribuční připomínky, objednávky časopisu a knihy Zápas o duši, kazet s pořady HCJB - Dobrá novina a ostatních materiálů ardesujte na Ing. Bohuslav Vlček, U stadionu 379, 595 01 Velká Bíteš.

Dobrovolné příspěvky můžete poslat poukázkou "A" - název účtu: Tiskový fond ZOD - Brno, číslo účtu: Komerční banka Brno 179 042-621/0100.

Zahraniční čtenáři mohou poslat své daňové odečitatelné příspěvky:

- v amerických dolarech na World Radio Missionary Fellowship, P. O. Box 39800, Colorado Springs, CO 80949-9800, U.S.A. account 190-77850- Czechoslovakia,
- v kanadských dolarech na World Radio Missionary Fellowship, 6981 Millcreek Dr. 23, Mississauga, ON L5N 6B8, CANADA, account 190-77850- Czechoslovakia.

ZÁPAS O DUŠI vydávají Pavel a Klára Steigerovi, Rádiosíť a vydavatelství Zápas o duši - HCJB World Radio Czechoslovakia, P. O. Box 893, 763 26 Luhačovice, ČSFR. Vychází šestkrát do roka.

Tisknou OSTRAVSKÉ TISKÁRNÝ, s. p., Ostrava. Podávání novinových zásilek povoleno Jihomoravským ředitelstvím spoji v Brně č.j. P/3-1700/91 ze dne 8.2.1991. Dohledací pošta Velká Bíteš. Registrační číslo R 6/91.